ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

серпень рік 1980

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Фото Бориса КОРОБЕЙНИКОВА

БОРОМЛЯ НА БОРОМЛІ

Боромля — це така річка на Сумщині. А на тій річці село стоїть. І теж називається Боромля.

Дорослі в Боромлі працюють у колгоспі. Школярі ходять до школи. А хто до школи ще трішки не доріс, тому стежка прямцем у дитячий садочок. Тільки ж село Боромля велике-превелике. Вулиці в ньому довгі-предовгі. То малят щоранку звозять до садочка автобусом.

Нудьгувати в садочку ніколи. Хочеш — бався іграшками. Хочеш — шукай собі розвагу на дитячому майданчику або в кімнаті цікавих саморобок. А ще тут є городець, квітники і навіть ставочок. Городець діти різною городиною засаджують і ціле літо її доглядають, квітники квітами засівають і щодень поливають, а в ставочку рибу підгодовують.

«Надійні помічники в нас ростуть», — кажуть, усміхаючись, колгоспники.

Якось у жнива діти підготували для хліборобів великий святковий концерт. Сіли на автобус — і в поле. Ой же ж і пораділи татусі з мамами! Кожен виступ вони вітали бурхливими оплесками. Юним артистам показали, як працюють на ниві комбайни, як золотим струмком тече у машини добірне зерно. А потім усіх смачнющою польовою кулешею пригостили. Ще й хлібом від зайчика.

КОЛЬОРОВИЙ ВІРШИК

Вірш Євгенії ГОРЕВОЇ

Кульбабка тиха при стежині
Жовтіється сама собі.
А у волошки очі сині,
А в неба очі голубі.
Зелені клени стали колом
Побіля нашого двора,
А ген за тихим жовтим полем
Червоне сонце догора.

БОРОВИЧАТА

Вірш Галини ДЕМЧЕНКО

Боровик-грибок
Сховавсь під дубок.
Збігли за грибком
Під дубок слідком
Грибенята-онучата,
Лісові боровичата.

ДЛЯ КОРОВАЮ

Вірш Тамари МОВЧАН

Здивувалась перепелиця:
Хтось під гаєм
Забрів у пшеницю.
А комбайн їй гукає від гаю:
— Жну пшеницю для короваю.

Намалювала Ольга КАСЬЯНЕНКО

БІГЛА МИШКА

Вірш Василя ЗАЙЦЯ

Бігла Мишка повз лісок
Вкрасти з поля колосок.
А сова сказала: — Зась!
В нірку влізь і не вилазь!

ЇЖАЧОК І ПАВУЧОК

Вірш Віталія КАРАНСЬКОГО

Каже кравчик-їжачок:
— В мене безліч голочок,
Та немає ниточок.
А якби ще й ниточки,
Шив би всім я сорочки.
Каже ткачик-павучок:
— Любий друже їжачок!
Я зсукаю ниточок.
Ти візьмеш ці ниточки
І пошиєш сорочки.

ЛЮБО ГЛЯНУТИ НА ДІМ

Вірш Григорія КОГАНА
Малюнок Віри МОРОЗОВОЇ

У лисички в домі зрання
Почалося прибирання.
Миють вікна кіт і киця,
Лисенята і лисиця.
Білка разом з їжачком
Труть віконце рушничком.
У цеберках воду з річки
Носять чаплі і синички.
Добре всі попрацювали,
В домі вікна заблищали.
Дякує лисичка всім.
Любо глянути на дім!

СЛОВА ВВІЧЛИВОСТІ

Хто турботливий, привітний, ввічливий, того всі шанують. Ввічливість треба виявляти і на ділі, й на словах. «Даруйте», «зробіть ласку», «перепрошую», «дозвольте вас потурбувати»... У вихованих людей ці слова завжди на вустах. А які ти ще знаєш слова ввічливості?

ВЕСЕЛА АРИФМЕТИКА

Полічи, скільки жучків, скільки сонечок, скільки метеликів.
Кого більше — сонечок чи жучків?
Кого менше — жучків чи метеликів?
На скільки їх менше?
З якого ряду комашку треба забрати і до якого ряду додати, щоб їх скрізь було порівну?

ДЯДЬКО РОМАН І ЗОЛОТОКРИЛКИ

Написав Олесь ГОНЧАР

Малюнок Якима ЛЕВИЧА

На величезному, просто безкрайому лану гречки пасуться бджолята. Як гарно їм тут на просторах, у білому квітучому царстві! Трудитись — ото в них справжнє життя.

І мед вони носять пудами. Порядкує коло бджіл дядько Роман. Він, кажуть, знає таємну бджолину мову. Ходить серед вуликів і щось намовляє бджолятам. Певне, щоб краще роїлися, не хворіли та веселіше носили нектари з близьких і далеких квіток.

Бува, дядько і вухом прикладеться до бджолиної хатки, мов лікар до чийогось серця. Якби щось не так, бджоли одразу занепокоїлись би, загули тривожно. Усе в них мудро облаштовано. В усьому порядок та лад. А між собою як дружно живуть! Як дбайливо годують вони одна одну з весни, коли ще кволі, слабенькі... І погоду бджола чує краще за нас. Якщо зранку весело, стрімко літає, так і знайте: день буде погожий, сонячний.

Ходить дядько Роман неквапно поміж вуликів. Вийме рамцю, що вся ворушиться золотокрилками, й довго розглядає її до сонця. Хоч би що він робив з бджолами, хоч би як їх трусив під час оглядин чи переселень, вони його не кусають.

Якось, коли збирав рій у садку, бджоли геть обліпили його, вкрили всуціль, аж навіть білої сорочки не стало на ньому видно. А він у цій живій бджоляній кольчузі не виказує ніякого неспокою, тільки усміхається з-під вусів.

Уривок із твору «Твоя зоря».

Колись давно, давно на берег Дніпра прийшли три брати — Кий, Щек та Хорив, а з ними їхня сестриця Либідь. Прийшли вони, заклали на семи горбах місто і на честь старшого брата Кия назвали Києвом. Так розповідає легенда.

Давній Київ був не такий, як зараз. Майстри зводили майже всі

будівлі з дерева. Довкола міста насипали високі земляні вали. На валах ставили густий частокіл і сторожові вежі. У вежах сиділи дозорці й пильно вдивлялися в далечінь, чи не йде на місто ворог. У Києві жили і воїни, і ремісники, і торговий люд. Про мужній працелюбний Київ і в ті часи линула всюди слава.

УВАГА! ЦЕ НЕБЕЗПЕЧНА РОЗВАГА

Намалював Анатолій ВАСИЛЕНКО

Обкладинка Людмили ЗАДОРОЖНОЇ

Макет Валерія ПОСОХОВА

«МАЛЫШОК»

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста. (На украинском языке)

Журнал засновано 1960 р. № 8 (248). Виходить раз на місяць. Здано до набору 20.06.80. Підписано до друку 02.07.80. Формат видання 84×108/16. Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 1,68. Обл.-вид. арк. 2,67. Тираж 1620000 Зам. 02629.

Адреса редакції: Київ-252050, Білоруська, 5. Тел. 79-75-99.
Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна». Київ-252047, Брест-Литовський проспект, 94.

Адрес редакции: Киев-252050, Белорусская, 5. Тел. 79-75-99.
Ордена «Знак Почета» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Ленина комбинат печати издательства «Радянська Україна». Киев-252047, Брест-Литовский проспект, 94.

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

Індекс 74304

Ціна 15 коп.